

Smo dovolj gostoljubni?

Ljubljanska turistična zveza skrbi med drugim za to, da bi se turisti v našem mestu čim bolje počutili. Na ljubljanski turistični zvezi imajo prijavljenih kar 39 turističnih vodnikov, ki lahko Ljubljano predstavijo turistom v šestih tujih jezikih. O turistični Ljubljani smo se pogovarjali s sekretarjem ljubljanske turistične zveze, Nikom Jermanom.

»Največji problemi, ki tarejo Ljubljano, so prav gotovo skromne hotelske kapacitete.

Par, ki prihaja iz Francije, pravi: »Nisva še dolgo v Ljubljani in tako ne moreva kaj dosti povedati o kulturnem utripu vašega mesta. Ogledala sva si nekaj znamenitosti, ki so navedene v vodiču. To je že tretjič, da sva v Jugoslaviji, prvič pa sva se ustavila v Ljubljani. Reka bi pa tole: zelo ste malomarni pri označevanju smeri in krajev. Človek se vozi okrog in okrog, preden končno pride do tja, kamor želi. Bolj na goso bi bilo treba postaviti znake, da bi se človek, ki je prvič v Ljubljani, lažje znašel. Tudi čistoča mesta naju moti...«

Ljubljana je na obrobju prometnih poti, zato je za Ljubljano značilno, da je tranzitno mesto. Pri nas se v glavnem ustavljajo gostje, ki prihajajo s štajerske strani, veliko manj pa z gorenjske. Turiste moramo opozoriti in usmeriti v mesto, zaradi tega pa bo treba postaviti opozorilne table in končno organizirati informativni center, ki bo nudil splošne turistične informacije in delil prospekte o Ljubljani.«

S prospekti je Ljubljana slabo založena, kajti prepoznano je bil sprejet program turistične ponudbe. Ljubljana sicer ima svoj prospekt, ki pa je le ponatis starega prospekta, ki je izšel pred nekaj leti.

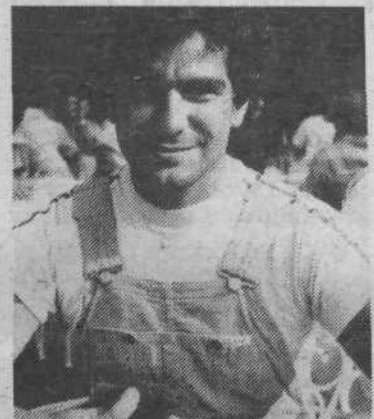
Pred kratkim sta Ljubljano obiskala predsednik in podpredsednik evropske federacije sejemskih mest in se udeležila razprave o kongresnem turizmu. Z novim kulturnim

Mlada Francozinja: »Mesto mi je zelo všeč. Predvsem me je navdušilo staro mestno jedro. Pogrešam pa napotke za tuje goste; kam se napotiti v bližnje, okoliške kraje, če hočeš videti še kako druge zanimivosti. Tudi zabave Ljubljancev ni nimate veliko – vsaj meni se zdi tako...«

domom Ivana Cankarja ima Ljubljana velike možnosti, da turizem usmerja tudi na to pot.

Skratka, letošnja bilanca bo za mesto ugodna. Turiste, ki so se ustavili v našem mestu pa smo povprašali, kaj o tem menijo sami.

Kanačan, sicer profesor matematike, ki zelo rad potuje, pa ni zadovoljen z našim kampom Ježica. »Predaleč iz mesta je, čeprav je drugače v redu. Nemo goče je v Ljubljani dobili poceni, skromno prenočišče in sem zato prišel bivati v kampu. Ljubljana na splošno? Hja, ljudje zelo veliko dajo na svojo obleko – kot bi bilo to tako zelo pomembno. To me je precej začudilo, veste. Tako malomeščanski ste Slovenci, čeprav drugače prijetni ljudje! Nad mestom samim sem pa navdušen in prav gotovo nisem zadnjič tu.«

TEKST IN FOTO: VITO KOMAC DORA VODOPIVEC

V Križankah bo od 11. do 14. septembra mednarodni Jazz festival, na katerem bo nastopil tudi Big band RTV Ljubljana s svojimi solisti. Na sliki: trobentač ljubljanskega jazz orkestra Peter Ugrin.

MLAČNA LJUBLJANSKA POLETNA KULTURA

Festival rešuje

Če se jezimo na pusto in neprivačno poletno Ljubljano, potem ne smemo mimo prireditve v okviru ljubljanskega Festivala. Letos osemindvajsete po vrsti in vedno dobrodošle, tako kot vsako poletje. Pester spored predstav v Plečnikovih Križankah je tudi letošnje poletje ponudil kopico folklornih nastopov, koncertov, dramskih predstav.

Kot uvod v julijske in avgustovske prireditve so ljubitelji opere spremljali jugoslovanski operni bienale, ki je minil v znamenju opernih predstav naših opernih hiš in hladnega vremena, ki se ga niso razveselili niti pevci niti gledalci. Skoraj vedno polne Križanke so samo dokaz, da tudi poleti pokukamo v hram kulture. In vsakič, ko zapuščamo Križanke, razmišljamo o prelepem avditoriju sredi našega mesta.

Dodatno kulturno ponudbo v poletnih mesecih so ponujale ljubljanske galerije, med katerimi je bilo največ zanimanja za razstavišče Riharda Jakopiča, kjer so se predstavili člani Grupe 69. Tudi zbirka Slovenske ljudske umetnosti v Etnografskem muzeju je na letela na ugoden odmev, saj smo po dolgih letih spet lahko občudovali lepote stare vaške kulture.

Zveza kulturnih organizacij občine Center je ob petkovih

pozni popoldnevi pripravila nastope folklornih skupin, pevskih zborov in godb na pihala na Čopovi ulici. Vsa bolj pa se bliža čas, ko bodo tudi gledališča spet odprla svoja vrata. Tudi Križanke na Trgu francoske revolucije niso zaprli do prihodnjega poletja. Če čez deset dni bodo prišli na svoj račun ljubitelji jazz. Organizatorji so tradicionalni Jazz festival z junijskega datuma (zaradi številnih težav) prestavili na sredino septembra. Domači in tuji jazz glasbeniki se bodo predstavili v Križankah na štirih večerih in sicer od 11. do 14. septembra. Poleg nekaterih tujih imenitnih jazz glasbenikov bomo tako kot vsako leto, spoznali tudi velike jazz orkestre naših radijskih postaj. Organizatorji obljublajo pestre večere, ki bodo prav gotovo navdušili ljubitelje tovrstne glasbe.

TEKST IN FOTO: P. H.

Tudi jeseni je prijetno...

Najhujša turistična sezona je za nami. O bilanci, pa naj bo še tako ugodna, ne bomo govorili. Pač pa o še vedno prijetnem, lepem vremenu in o popustih, ki so sedaj na voljo.

Turistične agencije svetujejo, da je pametno rezervirati prostor kakih deset dni pred odhodom, ponujajo pa tedenske pakete na primer v Primošteno, Medulinu, na Lošnju, v Novalji in to od 6. septembra naprej, ko je glavne sezone konec. Cene se gibljejo med 150 in 190 starimi tisočaki, v sezoni pa so bile okoli 250. Lahko si privoščite tudi obisk Ohrida, ki je na jesen najlepši in najugodnejši, samo da je zaradi letalskega prevoza dražji. O letalskih prevoznih naj povemo, da imajo upokojenci 30 odstotkov popusta, enak popust velja tudi za družinska povratna potovanja. Sicer pa imajo izvensezonske popuste praktično vsi hoteli v turističnih mestih.

Glede prevoza naj omenimo, da na avtobusnih progah ni popustov, pač pa so na železnici. Tu imajo popuste spomeničarji, španski borci (75 odstotkov), upokojenci in starejši nad 65 let pa 50 odstotkov. Poleg tega imajo nad 65 let stari občani tudi možnost nakupa vozovnice »inter rail«, ki jih za okroglih 500 tisočakov popelje za en mesec po osemnajstih evropskih državah. Torej, le kovčke v roke in na pot!

VITO KOMAC

HUMORESKA

Lesene čaplje

Malo za šalo, malo za res, sem sledil tujemu turistu. Značilne kariraste hlače, srajca s pisanim vzorcem in preko rame fotografski aparat. Kdo ga ne bi zgrešil? Ogledoval je izložbe, zmajeval z glavo, nekaj momljal sam zase in se pred trgovino s spominki končno nasmehnil.

Očitno je iskal samo še to in potem se bo poslovil od mesta, kjer je prespal, se dolgočasil in buljil v puste stene hotelske sobe. Prestopil je prag trgovinice in se čudil lepotem, ki so jih ponujale bogato obložene police. Z očmi je begal sem ter tja, prav ponižno prijel čudovito kitajsko košarico, lepe copatke iz Hong Konga in se prav ljubko nasmehnil pogrinjkom iz trsja, seveda indijskega izvora.

»Rad bi še kaj izvirnega, vašega, slovenskega. Saj veste, če človek potuje po lepi deželi, potem zelo rad obdrži tudi lepe spomine na vaše lepe kraje,« je v lepi nemščini dejal prodajalki.

Razumela je nekaj besed, kot suvenir, schön, Slownische in podobno. Z obema rokama je ponudila celo trgovinico, pokazala to in ono. Oči so se tujemu turistu spet svetile. Kot otroku, ki mu daš njegovo najljubšo igračko. Prav pobožno je v roke vzel leseno čapljo in lesenega oslička.

»Ist das original?« je vprašal tuji turist in prodajalka je seveda razumela samo tisti »original«.

Navdušeno je prikimala in že hitela zavijati oslička in čapljo, košarico, pogrinjke iz trsja, lepo vezene copate in še nekaj malenkosti. In naš turist je bil zadovoljen, da se mu je kar

smejalo. To bodo sorodniki gledali, ko bo predstavil čudovito izvirne spominke, ki ga bodo iz dneva v dan spominjali na lepe dneve, ki jih je preživel pri nas.

Polno obložen se je vrnil v hotelsko sobo, z nekaj manj devizami v svojem žepu, toda kdo bi tarnal, saj bo vsa družina vesela lepih spominkov. Kot otrok je začel odvijati zavitke in mimogrede mu je oko ušlo tudi na priložene ali prilepljene listke. Made in China, made in Koreja, made in Indija, made in... Spreminjal je barve kot kameleon. In potem se je potnik nasmehal od srca.

To bodo gledali domači, ko bodo videli kje vse sem potoval. Kitajska, Koreja, Hong Kong, Indija in kot spominek na prelepo Slovenijo – leseni osliček in čudovito izrezljana čaplja. Kako bodo nevoščljivi mojemu potepanju po svetu za nekaj ušvihov mark...«

PRIMOŽ HEING

Na Ohceti že, kaj pa sicer...